

1. fejezet

¹ Történet Ahasvérós idejéből.

Ez az Ahasvérós Indiától Etiópiáig százhuszonhét tartomány királya volt.

² Amikor Ahasvérós király Súsán várában királyi trónján ült,

³ uralkodása harmadik évében

lakomát rendezett összes vezető emberének és tisztviselőjének.

Megjelentek előtte a perzsa és a méd vezérek, a nemesek és a tartományok vezető emberei.

⁴ Hosszú ideig, száznál is több napon át mutogatta nekik királysága dicső gazdagságát és fenségének csodálatos kincseit.

⁵ E napok elmúltával a király hét napig tartó lakomát rendezett Súsán várában, a királyi palotát körülvevő kertben az egész nép apraja-nagyja számára.

⁶ Fehér vásznak és bíborkék szőttesek voltak kifestve fehér és bíborvörös kötelekkel meg ezüstkarikákkal a márványoszlopok között, és arany- meg ezüstpamlagok álltak az alabástrom-, márvány-, gyöngyház- és sötétmárvány-kövezeten.

⁷ Aranyedényekből ittak, mindegyik edénynek más-más volt a mintája. A királyi bort királyi bőkezűséggel adták.

⁸ Senkinek sem szabták meg, hogy mit és mennyit ihat, mert a király meghagyta az összes udvarnokának, hogy mindenkinek a kedvében kell járni.

⁹ Vasti királyné is rendezett egy lakomát az asszonyoknak Ahasvérós király királyi palotájában.

¹⁰ A hetedik napon a királynak jó kedve támadt a bortól, és megparancsolta

Mehúmánnak, Bizzetának és Harbónának, Bigtának és Abagtának, Zétarnak és Karkasznak,

annak a hét udvarnoknak, akik Ahasvérós király mellett teljesítettek szolgálatot,

¹¹ hogy vezessék be Vasti királynét a király elé királyi koronával a fején.

Meg akarta mutatni a népnek és a vezető embereknek, hogy milyen szép; mert szép termetű volt.

¹² De Vasti királyné nem volt hajlandó bemenni, hiába adta parancsba az udvarnokok által a király.

Ezen nagyon fölháborodott a király, és forrt benne a harag.

¹³ Megkérdezte tehát a király a múltat ismerő bölcseket, mert az volt a szokás, hogy a király minden ügyét a törvény- és jogtudósok tanácsa elé terjesztették.

¹⁴ Ezek közül a következők álltak hozzá a legközelebb:

Karsená, Sétár és Admátá, Tarsís és Meresz, Marszená és Memúkán,

Perzsia és Média hét vezető embere,
akik bármikor megjelenhettek a király előtt, és a legfőbb tisztségeket töltötték be az országban.

¹⁵ Megkérdezték, hogy mit kell tenni a törvény szerint Vasti királynéval, mivel nem teljesítette Ahasvérós királynak az udvarnokok által küldött parancsát.

¹⁶ Akkor ezt mondta Memúkán a király és a vezető emberek előtt:

Nemcsak a király ellen vétett Vasti királyné,
hanem Ahasvérós király minden tartományának
összes vezető embere és
egész népe ellen is.

¹⁷ Mert a királyné tettének a híre eljut majd minden asszonyhoz, és ők is megvetik férjüket.

Azt fogják mondani, hogy Ahasvérós király is megparancsolta,
hogy Vasti királynét vezessék be hozzá, de ő nem ment.

¹⁸ A királyné tettének a hallatára így fognak majd beszélni az előkelő perzsa és méd asszonyok a király összes vezető emberével, és lesz bőven megvetés és fölháborodás.

¹⁹ Ha jónak látja a király, bocsásson ki királyi rendeletet, és jegyezzék azt föl a perzsák és a médek megmásíthatatlan törvényei közé, hogy Vasti nem jelenhet meg többé Ahasvérós király színe előtt, királynői méltóságát pedig adja a király valaki másnak, aki különb nála. [Dán.6.9](#)

²⁰ Ha kihirdetik a király rendeletét, amelyet végre kell hajtani az egész hatalmas birodalomban, akkor minden asszony, a legnagyobb és a legkisebb rangú is megadja majd férjének a tiszteletet.

²¹ Tetszett ez a beszéd a királynak és a vezető embereknek,
úgyhogy a király Memúkán szavai szerint járt el.

²² Levelet küldött valamennyi királyi tartományba,
minden tartománynak a maga írásával és
minden népnek a maga nyelvén,
hogy hirdessék ki minden népnek a maga nyelvén:
Mindenütt a férfi legyen az úr a házban!

2. fejezet [12,2 % -- 1/8]

¹ Ezek után lecsillapodott Ahasvérós király haragja, és eszébe jutott Vasti:
az is, hogy mit tett, meg
az is, hogy mit határoztak róla.

² A király szolgálatára álló ifjak pedig ezt mondták:

Keresni kell a királynak szép termetű szűz leányokat.

³ Nevezzen ki a király megbízottakat birodalma minden tartományában, hogy

gyűjtsenek össze minden szép termetű szűz leányt Súsán várába, az asszonyok palotájába.

Bízzák rá őket Hégajra, a király udvarnokára, a háremőrök vezetőjére, és
adjanak nekik szépítőszereket.

⁴ Az a leány legyen Vasti helyett a királyné, akit a király a legsebbebbnek talál.

Tetszett ez a beszéd a királynak, és aszerint járt el.

⁵ Volt Súsán várában egy Mordokaj nevű zsidó ember,

Jáír fia, aki Simí fia, aki Kís fia, benjámini ember volt.

⁶ Jeruzsálemből vitték fogságba azokkal a foglyokkal együtt,
akiket Jekonjával, Júda királyával hurcoltak el, amikor Nebukadneccar, Babilónia királya fogságba vitte őket.

⁷ Ő volt a gyámja Hadassának, azaz Eszternek, nagybátyja leányának,
mert nem volt neki sem apja, sem anyja.
A leánynak termete is, arca is szép volt.
Amikor apja és anyja meghalt, Mordokaj a leányává fogadta.

⁸ Amikor kihirdették a király parancsát és rendeletét,

sok leány gyűlt össze Súsán várában Hégaj felügyelete alatt.

Eszter is bekerült a királyi palotába, Hégajnak, a háremőrök vezetőjének felügyelete alá.

⁹ Az szépnek találta a leányt, és megkedvelte.

Buzgón ellátta őt szépítőszerekkel és megfelelő ételekkel, a királyi palota hét legkiválóbb szolgálóleányát adta mellé, és a szolgálóleányokkal együtt az asszonyok palotájának a legszebb részén szállásolta el.

¹⁰ Eszter azonban nem mondta meg, melyik népből való, és kik a rokonai,

mert Mordokaj azt parancsolta neki, hogy ne mondja meg.

¹¹ Mordokaj mindennap az asszonyok palotájának az udvara előtt járkált, hogy megtudja, jól van-e Eszter, és mi történik vele.

¹² Egy-egy leányra akkor került sor, hogy bemenjen Ahasvérós királyhoz, ha letelt a nők számára előírt tizenkét hónap,

mert ennyi ideig tartott a szépítésük.

Hat hónapig mirhaolajjal szépítették őket,

hat hónapig pedig balzsamokkal és más női szépítőszerekkel.

¹³ Amikor aztán a leány bement a királyhoz,

mindent megadtak neki, amit csak kívánt, hogy abban meheszen át az asszonyok palotájából a király palotájába.

¹⁴ Este bement, reggel pedig átment az asszonyok másik palotájába Saasgaznak, a király udvarnokának, a másodfeleségek háremőrének a felügyelete alá.

Többé nem mehetett a királyhoz, csak ha megkedvelte a király, és név szerint hívatta.

¹⁵ Amikor rákerült a sor Eszterre,

Abíhajilnak, Mordokaj nagybátyjának a leányára, akit leányává fogadott,

és be kellett mennie a királyhoz,

ő nem kívánt mást, mint amit Hégaj, a király udvarnoka, a háremőrök vezetője mondott.

Eszter mégis mindenkinek megtetszett, aki csak látta.

¹⁶ Így került Eszter Ahasvérós királyhoz a királyi palotába

a tizedik hónapban, azaz tébét hónapban,

a király uralkodásának hetedik évében.

¹⁷ És a király minden nőnél jobban megszerette Esztert;

minden leánynál jobban megnyerte tetszését és szeretetét.

Ezért az ő fejére tette a királyi koronát, és királynévá tette Vasti helyett.

¹⁸ Azután nagy lakomát rendezett a király minden vezető és udvari emberének Eszter tiszteletére.

A tartományokban közkegyelmet hirdetett, és

királyi bőkezűséggel ajándékokat osztogatott.

¹⁹ Amikor másodszor is gyűjtöttek össze szüzeket,

Mordokaj a királyi udvarban volt.

²⁰ Eszter nem mondta meg, hogy kik a rokonai, és

melyik népből való,

mert Mordokaj így parancsolta neki.

Eszter éppúgy megfogadta Mordokaj szavát, mint amikor még

a gyámsága alatt volt.

[25,1 % -- 1/4]

²¹ Egyszer tehát, amikor

Mordokaj a királyi udvarban volt,

Bigtán és Teres, a király küszöbét őrző két udvarnok

megharagudott Ahasvérós királyra, és

merényletet tervezett ellene.

²² Mordokaj azonban megtudta a dolgot,

megmondta Eszter királynénak,

Eszter pedig elmondta Mordokaj nevében a királynak.

²³ Kivizsgálták a dolgot, és igaznak találták,

ezért mind a kettőt felakasztották.

Föl is jegyezték ezt a király jelenlétében az udvari krónikába.

¹ Ezek után

nagy méltóságra emelte Ahasvérós király az agági Hámánt, Hammedátá fiát, és feljebb tétette a székét a körülötte levő összes vezető emberénél.

² A király összes udvari embere, aki csak a királyi udvarban volt,

térdet hajtott és

leborult Hámán előtt,

mert így parancsolta a király.

Mordokaj azonban

nem hajtott térdet, és

nem borult le.

³ Ezért a király udvari emberei, akik a királyi udvarban voltak, megkérdezték

Mordokajt:

Miért szeged meg a király parancsát?

⁴ Napról napra mondogatták ezt neki, de ő nem törődött velük.

Ezért jelentették Hámánnak,

hogy lássák, helytálló-e Mordokaj védekezése,

mert arra hivatkozott előttük, hogy zsidó.

⁵ Amikor Hámán is látta, hogy Mordokaj

nem hajt térdet, és

nem borul le előtte,

előntötte Hámánt a méreg.

⁶ De kevésnek tartotta, hogy csak Mordokajra emeljen kezét,

mert megmondták neki, hogy Mordokaj melyik népből való.

Ezért arra törekedett Hámán, hogy

Mordokajjal együtt minden zsidót kipusztítson Ahasvérós egész

birodalmából.

⁷ Ahasvérós király uralkodása tizenkettedik évének első hónapjában,

vagyis niszán hónapban

púrt, azaz sorsot vetettek Hámán előtt a megfelelő napra és a megfelelő

hónapra, és

a sors a tizenkettedik hónapra, vagyis adár hónapra esett.

⁸ Akkor ezt mondta Hámán Ahasvérós királynak:

Van egy nép, amely elszórtan és elkülönülve él a népek között

birodalmad minden tartományában.

Törvényeik különböznek minden más népétől, és

a király törvényeit sem tartják be.

Nem helyes, hogy nyugton hagyja őket a király!

⁹ Ha a király jónak látja,

adja írásba, hogy el kell pusztítani őket,

én pedig tízezer talentum ezüstöt mérek ki a tisztviselők
kezébe,

hogy vigyék a királyi kincstárba.

¹⁰ Ekkor a király lehúzta ujjáról a pecsétgyűrűt, és

átadta az agági Hámánnak, Hammedátá fiának, a zsidók ellen-
ségének.

¹¹ Majd a király ezt mondta Hámánnak:

Az ezüst maradjon a tied,

a néppel pedig tedd, amit jónak látsz.

[33,1 % -- 1/3]

¹² Az első hónap tizenharmadik napján

hívták a királyi írnokokat, és

megírták mindent Hámán parancsa szerint

a király kormányzóinak,

minden tartomány helytartójának,

minden nép vezetőjének,

minden tartománynak

a maga írásával és minden népnek a maga nyelvén.

Ahasvérós király nevében készült az írás, és

a király gyűrűjével pecsételték le.

¹³ Elküldték a levelet futárokkal valamennyi királyi tartományba, hogy
egyetlen napon,

a tizenkettedik hónap, vagyis adár hónap tizenharmadikán

pusztítsanak el,

gyilkoljanak le és

semmisítsenek meg minden zsidót:

ifjakat és öregeket,

gyermeket és nőket egyaránt,

vagyonuk pedig legyen szabad prédává.

¹⁴ Az irat szövegét törvényként adták ki minden egyes tartománynak,

közölve minden néppel, hogy legyenek készen azon a napon.

[35,9 %]

¹⁵ A futárok sietve útnak indultak a király parancsával,

Súsán várában pedig kihirdették a törvényt.

Miközben a király és Hámán leültek inni, Súsán városában riadalom támadt.

4. fejezet

¹ Amikor Mordokaj megtudta mindazt, ami történt,

megszaggatta a ruháját,
zsákruhába öltözött,
hamut szórt a fejére,
kiment a városba, és
hangosan, keservesen jajveszékelt.

² Így ment egészen a király kapujáig,

de a király kapuján senkinek sem volt szabad belépnie zsákruhában.

³ Minden egyes tartományban, ahová csak a király törvényerejű parancsa eljutott,

nagy gyász szakadt a zsidókra.
Böjtöltek,
sírtak,
a mellüket verték, és
sokan voltak, akik
zsákruhában és hamuban heverték.

⁴ Ekkor bementek Eszterhez a szolgálóleányai és a háremőrei, és jelentették ezt neki.

A királyné nagyon megrendült, és ruhát küldött,
hogy öltöztessék fel Mordokajt,
a zsákruhát pedig vegyék le róla,
de ő nem fogadta el.

⁵ Ezért Eszter hívatta Hatákat, a szolgálatára rendelt királyi udvarnokot, és megparancsolta, hogy

tudja meg Mordokajtól, mi ez, és miért tesz ilyet.

⁶ Kiment tehát Haták Mordokajhoz a város főterére, amely a király kapujával szemben volt.

⁷ Akkor Mordokaj elmondta neki mindazt, ami történt, és

hogy mit ígért Hámán,
mennyi ezüstöt mér ki a királyi kincstárnak, ha elpusztíthatja a zsidókat.

⁸ Odaadta neki a törvény szövegének másolatát is,
amelyet Súsánban adtak ki a kiirtásuk céljából,
hogy mutassa meg Eszternek,
magyarázza meg, és
parancsolja meg neki, hogy
menjen be a királyhoz,
kérjen tőle kegyelmet, és
esdekeljen előtte népéért.

⁹ Haták bement Eszterhez, és átadta Mordokaj üzenetét.

¹⁰ Eszter azonban ezt a választ küldte Hatákkal Mordokajnak:

¹¹ A király összes udvari embere és a királyi tartományok népe is tudja, hogy minden férfira és nőre ugyanaz a törvény vonatkozik: aki hívatlanul be mer menni a királyhoz a belső udvarba, azt kivégzik.
Csak az marad életben, aki felé a király kinyújtja aranypalcáját.
Engem azonban már harminc napja nem hívtak be a királyhoz.

¹² Mordokajnak átadták Eszter üzenetét.

¹³ Akkor Mordokaj ezt üzenté vissza Eszternek:

Ne képzeld, hogy te a királyi palotában megmenekülhetsz a többi zsidó közül!

¹⁴ Mert ha te most némán hallgatsz,
a zsidók kaphatnak módot máshonnan a szabadulásra és menekvésre,
te azonban családdoddal együtt elpusztulsz.
Ki tudja, nem éppen a mostani idők miatt jutottál-e királynői méltóságra?

¹⁵ Eszter ezt üzenté vissza Mordokajnak:

¹⁶ Menj, és gyűjts össze minden zsidót, aki csak Súsánban található, és böjtöljetek értem!
Ne egyetek és ne igyatok három napig se éjjel, se nappal!
Én is ugyanígy böjtölök szolgálóleányaimmal,
azután bemegyek a királyhoz a törvény ellenére is.
Ha el kell vesznem, hát vesszek el!

¹⁷ Mordokaj elment, és mindenben úgy járt el, ahogyan Eszter parancsolta neki.

¹ Három nap múlva

Eszter királynői ruhába öltözött, és
megállt a királyi palota belső udvarán,
szemben a királyi palotával.

A király éppen királyi trónján ült a királyi palotában,
szemben a palota bejáratával.

² Amint meglátta a király, hogy Eszter királyné ott áll az udvaron,

kegyelmes volt hozzá, és
kinyújtotta Eszter felé a kezében levő aranypalcát.

Akkor odament Eszter, és megérintette a pálca végét. [Esz 4,11](#)

³ A király megkérdezte tőle:

Mi járatban vagy, Eszter királyné?

Mit kívánsz?

Még ha országom felét is, megkapod! [Mk 6,23](#)

⁴ Eszter így válaszolt:

Ha jónak látja a király, jöjjön el ma Hámánnal együtt arra a lakomára,
amelyet rendeztem.

⁵ A király erre így szólt:

Siessetek Hámánért, hogy teljesítsük Eszter kérését!

Azután a király Hámánnal együtt elment a lakomára,
amelyet Eszter rendezett.

⁶ Borozgatás közben így szólt a király Eszterhez:

Mit kérsz? Megkapod!

Mit kívánsz? Még ha az ország felét is, meglesz!

⁷ Eszter így válaszolt:

Van kérésem és kívánságom.

⁸ Ha elnyertem a király jóindulatát, és jónak látja a király, hogy
megadja kérésemet és teljesítse kívánságomat, jöjjön el a király
Hámánnal együtt arra a lakomára, amelyet rendezek nekik.

Holnap azután válaszolok arra, amit a király kérdezett.

⁹ Azon a napon Hámán örömmel és jókedvűen távozott.

Ám a király kapujában meglátta Hámán Mordokajt,
aki nem kelt fel előtte, és
nem rettegett tőle,
úgyhogy előntötte Hámánt a méreg Mordokaj miatt.

¹⁰ Hámán azonban erőt vett magán, és hazament.

Majd magához hívatta barátait meg feleségét, Zerest,

¹¹ és elsorolta nekik Hámán, hogy

milyen nagy a vagyona,
mennyi fia van, és
hogyan emelte őt a király nagyobb méltóságra
minden vezető emberénél és
királyi tisztviselőjénél.

¹² Majd ezt mondta Hámán:

Eszter királyné sem hívott meg mást arra a lakomára, amelyet
rendezett,

csak a királyt és engem, és

holnapra is én vagyok hozzá hivatalos a királlyal együtt.

¹³ De mindebben semmi örömet nem lelhetem addig,

amíg azt látom, hogy a zsidó Mordokaj ott ül a király
kapujában!

¹⁴ Akkor ezt mondta neki a felesége, Zeres és a barátai:

Csináltatni kell egy ötven könyök magas bitófát,
reggel pedig mondd a királynak, hogy akasszák fel rá Mordo-
kajt!

Azután vígan mehetsz a királlyal a lakomára.

Hámán helyeselte ezt a dolgot, és megcsináltatta a bitófát.

6. fejezet

¹ Azon az éjszakán került az álom a királyt.

Ezért megparancsolta, hogy

hozzák elő a nevezetes történetek krónikáját, és
olvassanak föl belőle a királynak.

² És rátaláltak arra a följegyzésre,

amely szerint Mordokaj följelentette Bigtánát és Terest, a ki-
rály küszöbét őrző két udvarnokot, akik merényletet terveztek
Ahasvérós király ellen.

³ A király megkérdezte:

Milyen kitüntetést és méltóságot adtak ezért Mordokajnak?

A király szolgálatára álló ifjak így feleltek:

Semmit sem adtak neki.

⁴ Akkor ezt kérdezte a király:

Ki van az udvarban?

Hámán ugyanis éppen megérkezett a királyi palota külső udvarába, hogy megkérje a királyt, akasztassa föl Mordokajt arra a bitófára, amelyet neki állíttatott.

⁵ Az ifjak ezt felelték a királynak:

Hámán áll itt az udvarban.

A király így szólt:

Jöjjön bel!

⁶ Amikor Hámán bement, megkérdezte tőle a király:

Mit kell tenni azzal az emberrel, akit ki akar tüntetni a király?

Hámán azt gondolta magában:

Ki mást akarna kitüntetni a király, mint engem?

⁷ Azért ezt felelte Hámán a királynak:

Annak az embernek, akit a király ki akar tüntetni,

⁸ hozzanak királyi öltözetet,

amilyenbe a király szokott öltözni,

meg lovat,

amilyenen a király szokott lovagolni, és

tegyenek a fejére királyi koronát!^{Dán 5,29}

⁹ Adják át a ruhát és a lovat a király egyik legelőkelőbb

főemberének!

Öltöztessék föl azt az embert, akit a király ki akar

tüntetni,

lovagoltassák végig a város főterén, és ezt kiáltozzák előtte:

Így tesznek azzal az emberrel, akit a király ki akar

tüntetni.

¹⁰ Akkor a király ezt mondta Hámánnak:

Siess, hozd azt a ruhát és lovat, amiről beszéltél, és

tégy így a zsidó Mordokajjal, aki a király kapujában ül!

Semmit se hagyj el abból, amit mondtál!

¹¹ Ekkor Hámán

fogta a ruhát és a lovat,

felöltöztette Mordokajt, majd
végiglovagoltatta a város főterén, és
ezt kiáltozta előtte:

Így tesznek azzal az emberrel, akit a király ki akar
tüntetni.

¹² Azután Mordokaj visszatért a királyi udvarba,
Hámán pedig megszomorodva és fejét betakarva hazasietett.

¹³ Majd elbeszélte Hámán

a feleségének, Zeresnek
meg összes barátjának
mindazt, ami őt érte.

Tanácsadói és a felesége, Zeres ezt mondták neki:

Ha Mordokaj, aki miatt most megtántorodtál, valóban zsidó
származású,
akkor nem fogsz bírni vele,
hanem végleg el fogsz bukni vele szemben.

¹⁴ Még beszélgettek, amikor odaértek a király háremőrei, és

sietve elvitték Hámánt a lakomára,
amelyet Eszter rendezett.

7. fejezet

¹ A király Hámánnal együtt elment Eszter királynéhoz a lakomára. [Eszter 5,8](#)

² A második napon megint megkérdezte a király borozgatás közben
Esztertől:

Mit kérsz, Eszter királyné? Megkapod!

Mit kívánsz? Ha az ország felét is, meglesz! [Eszter 5,3](#)

³ Eszter királyné így válaszolt:

Ha elnyertem a király jóindulatát, és ha jónak látja a király,
azt kérem, hogy az életemet,
azt kívánom, hogy a népemet adják nekem!

⁴ Mert eladtak engem és népemet, hogy

elpusztítsanak,
legyilkoljanak és
megsemmisítsenek bennünket.

Ha csak rabszolgáknak és rabszolganőknek adtak volna el bennünket,
akkor néma maradtam volna,
mert ilyen nyomorúságért nem illenék zaklatnom a királyt.

⁵ Ekkor Ahasvérós király ezt kérdezte Eszter királynétól:

Ki az, és hol van az, aki arra mer gondolni, hogy ilyet tegyen?

⁶ Eszter így válaszolt:

Ez a gonosz Hámán az, a mi ádáz ellenségünk!

Akkor Hámán megrettent a királytól és a királynétól.

⁷ A király pedig haragosan abbahagyta a borivást, és kiment a palota kertjébe.

Hámán azonban ott maradt, és könyörögni kezdett az életéért Eszter királynéhoz,

mert látta, hogy a király már elhatározta a vesztét.

⁸ Amikor a király visszatért a palota kertjéből oda, ahol borozgattak, Hámánt Eszter pamlagára borulva találta.

Ekkor így szólt a király:

Még erőszakot is akar elkövetni a királynén itt nálam, a palotában?!

Alig hagyta el ez a szó a király ajkát, Hámán arcát már be is takarták.

⁹ Harbóná pedig, a király egyik udvarnoka ezt mondta:

Van itt egy bitófa is, ott áll Hámán házánál, ötven könyök magas.

Hámán készítette annak a Mordokajnak, akinek a szava a király javát szolgálta.

A király így szólt:

Akasszátok föl arra!

¹⁰ Föl is akasztották Hámánt arra a bitófára, amelyet ő állíttatott Mordokajnak.

Azután lecsillapodott a király haragja.

8. fejezet

¹ Azon a napon Ahasvérós király

Eszter királynénak adta Hámánnak, a zsidók ellenségének a házat.

Mordokaj pedig bemehetett a király elé,

mert Eszter megmondta, hogy az ő hozzátartozója.

² A király

lehúzta pecsétgyűrűjét, amelyet visszavett Hámántól, és odaadta Mordokajnak.

Eszter pedig

Mordokajt Hámán házának a felügyelőjévé tette.

³ Azután ismét beszélt Eszter a királlyal,

lába elé borult, és sírva kért kegyelmet tőle, hogy hiúsítsa meg az agági Hámán gonosz tervét, amelyet a zsidók ellen kigondolt.

⁴ A király kinyújtotta Eszter felé az aranypálcát.

Eszter

fölkelt,

megállt a király előtt,

⁵ és ezt mondta:

Ha jónak látja a király, ha

jóindulattal van irántam, ha

helyesnek tartja a király, és

kedves vagyok neki,

adjon ki egy iratot,

hogy vonják vissza az agági Hámánnak, Hammedátá

fiának a tervét tartalmazó leveleket, amelyeket azért

írt, hogy valamennyi királyi tartományból kipusztítsák a

zsidókat.

⁶ Mert hogyan tudnám elnézni azt a veszedelmet,

amely népemre vár, és

hogyan tudnám elnézni

rokonaim pusztulását?

⁷ Ahasvérós király így felelt Eszter királynénak és a zsidó Mordokajnak:

Hámán házát már Eszternek adtam,

őt pedig felakasztották, mert kezét emelt a zsidókra.

⁸ Ti meg írjatok a király nevében, amit a zsidók érdekében jónak lát-

tok, és pecsételjétek le a király gyűrűjével.

Mert az az irat,

amelyet a király nevében írtak, és

a király gyűrűjével pecsételtek le,

visszavonhatatlan.

⁹ Akkor tehát

hívatták a királyi írnokokat

a harmadik hónap, vagyis sziván hónap

huszonharmadikán, és

mindent Mordokaj parancsa szerint írtak meg

a zsidóknak,

a kormányzóknak,

a helytartóknak és

a tartományok vezetőinek

Indiától Etiópiáig százhuszonhét tartományba,

minden egyes tartománynak a saját írásával és

minden egyes népnek a maga nyelvén;

a zsidóknak is

a maguk írásával és

a maguk nyelvén.

¹⁰ Ahasvérós király nevében írták, és

a király gyűrűjével pecsételték le.

Lovas futárokkal,

akik a királyi ménes postalovain vágattak,

leveleket küldtek,

¹¹ amelyekben megengedte a király, hogy

az egyes városokban lakó zsidók összegyűljenek életük

védelmére, sőt hogy

elpusztíthassák, legyilkolhassák és megsemmisíthessék

azokat,

akik a népek közül és

a tartományokból

rájuk támadnak

a gyermekekkel és asszonyokkal együtt,

vagyonukat pedig zsákmányként elvehessék.

¹² Ahasvérós király minden tartományában ugyanazon a napon,

a tizenkettedik hónap, vagyis adár hónap tizenharmadikán

¹³ az irat szövegét törvényként adták ki minden egyes tartománynak,

közölve minden néppel, hogy

legyenek készen a zsidók azon a napon, és

álljanak bosszút ellenségeiken.

¹⁴ A futárok királyi postalovakra ülve lázas sietséggel indultak útnak a király parancsával,

Súsán várában pedig kihirdették a törvényt.

¹⁵ Ezután

Mordokaj bíborkék és hófehér királyi ruhában,

nagy aranykoszorúval és fehér lenvászonból meg bíborvörös gyapjú-

ból készített palástban távozott el a királytól,

Súsán városa pedig ujjongva örvendezett.

¹⁶ A többi zsidóra is felvirradt az öröm, vidámság és megbecsülés napja.

¹⁷ Minden egyes tartományban és minden egyes városban, ahová csak

a király törvényerejű parancsa eljutott,

örültek,

vigadtak,

lakomáztak és

ünnepeltek a zsidók.

Az ország lakossága közül sokan zsidókká lettek,

mert elfogta őket a zsidóktól való rettegés.

9. fejezet

¹ A tizenkettedik hónap, vagyis adár hónap tizenharmadik napján,

amikor esedékessé vált volna a király törvényerejű parancsá-

nak a végrehajtása, és amelyen azt remélték a zsidók ellensé-

gei, hogy elbánhatnak velük,

éppen fordítva történt a dolog,

mert a zsidók bánhattak el azokkal, akik gyűlölték őket.

² Összegyűltek a zsidók Ahasvérós király összes tartományának a városai-

ban, és rátámadtak azokra, akik a vesztükre törtek.

Senki sem tudott nekik ellenállni,

mert az egész lakosságot elfogta a tőlük való félelem.

³ A tartományok összes

vezetője, a

kormányzók, a

helytartók és a

királyi hivatalnokok

kedveztek a zsidóknak,

mert elfogta őket a Mordokajtól való félelem.

⁴ Mordokaj ugyanis nagy ember lett a királyi palotában, és

híre eljutott valamennyi tartományba.

Sőt Mordokaj egyre nagyobb ember lett.

⁵ Akkor leverték a zsidók minden ellenségüket.

Fegyverrel vágták,

gyilkolták és

pusztították őket, és

úgy bántak el gyűlölőikkel, ahogy csak akartak.

⁶ Súsán várában is mészárlást rendeztek a zsidók, és kiirtottak ötszáz embert, ⁷ közöttük

Parsandátát, Dalfónt és Aszpátát,

⁸ Pórátát, Adalját és Aridátát,

⁹ Parmastát, Aríszajt, Aridajt és Vajzátát.

¹⁰ Legyilkolták Hámánnak, Hammedátá fiának, a zsidók ellenségének ezt a tíz fiát,

de a zsákmányhoz nem nyúltak.

¹¹ Még azon a napon a király elé terjesztették, hogy hány embert gyilkoltak le Súsán várában.

¹² Akkor ezt mondta a király Eszter királynénak:

Súsán várában lemészároltak és kiirtottak a zsidók ötszáz embert,

közöttük Hámán tíz fiát.

Mit tehettek akkor a király többi tartományában?

Mit kérsz még? Megkapod!

Mit kívánsz még? Meglesz!

¹³ Eszter így válaszolt:

Ha jónak látod, királyom, engedd meg holnap is a súsáni zsidóknak,

hogy a mára szóló törvény szerint járjanak el!

Hámán tíz fiát pedig akasszák föl!

¹⁴ A király megengedte, hogy így legyen.

Súsánban kihirdették tehát a törvényt,

Hámán tíz fiát pedig fölakasztották.

¹⁵ Összegyűltek tehát a súsáni zsidók adár hónap tizennegyedik napján is, és

lemészároltak Súsánban háromszáz embert,

de a zsákmányhoz nem nyúltak.

A király tartományaiban élő többi zsidó is összegyűlt életük védelmére, hogy nyugton lehessenek ellenségeiktől.

Gyűlölőik közül hetvenötezer embert mészároltak le,

de a zsákmányhoz nem nyúltak.

¹⁷ Ez adár hónap tizenharmadik napján történt.

A tizennegyedik napon már nyugalom volt,

ezért azt az evés-ivás és az öröm napjává tették.

¹⁸ A súsáni zsidók azonban a hónap tizenharmadik és tizennegyedik napján is összegyűltek,

ezért a hónap tizenötödik napján lett csak nyugalomuk,
így ők ezt tették meg az evés-ivás és az öröm napjának.

¹⁹ Ezért tartják a vidéki városokban lakó vidéki zsidók

adár hónap tizennegyedik napján az öröm és az evés-ivás
ünnepnapját, amikor ajándékokat küldenek egymásnak.

²⁰ Mordokaj leírta mindezeket az eseményeket.

Majd levelet küldött mindazoknak a zsidóknak, akik Ahasvérós király
tartományaiban laktak közel és távol,

²¹ és kötelezővé tette számukra, hogy évről évre tartsák meg
adár hónap tizennegyedik és tizenötödik napját.

²² Mert ezek azok a napok, amelyeken a zsidók megnyugodhattak
ellenségeiktől, és

ez az a hónap, amelyen bánatuk örömmé, gyászuk pedig ünnepléssé fordult.

Tegyék azokat

az evés-ivás és az öröm napjaivá, amikor
egymásnak ajándékokat, a
szegényeknek pedig adományokat küldenek.

²³ A zsidók megfogadták, hogy máskor is megteszik, amit most először, úgy,
ahogy Mordokaj megírta nekik.

²⁴ Mert az agági Hámán, Hammedátá fia,

aki minden zsidónak az ellensége volt,

azt tervezte a zsidók ellen, hogy kiirtja őket.

Ezért púrt, azaz sorsot vetett, hogy rettegésbe ejtse és kiirtsa őket.

²⁵ De amikor Eszter bement a királyhoz,

az levélben parancsolta meg, hogy szálljon vissza Hámán fejére
az a gonosz terv, amelyet a zsidók ellen kigondolt.

Fel is akasztották fiaival együtt.

²⁶ Ezért nevezték el ezeket a napokat púrimnak a púr szóról.

Ennek a levélnek a szövege alapján meg

annak alapján, amit láttak és átéltek, ²⁷

kötelezőnek fogadták el a zsidók, hogy

sem ők,

sem utódaik,

sem a hozzájuk csatlakozók

nem szüntetik meg, hanem megtartják ezt a két napot
a kapott írás szerint és
az előírt időben
minden esztendőben;

²⁸ emlékezetben tartja és megünnepli ezeket a napokat
minden nemzedék,
minden nemzetség,
minden tartomány és
minden város.

A púrimnak ezeket a napjait nem szüntetik meg a zsidók, és emlékük
nem szűnik meg az utódok között sem.

²⁹ Eszter királyné, Abihajil leánya a zsidó Mordokajjal együtt

igen nyomatékosan megírta egy második levélben,
hogy a púrimra vonatkozó előírásokat tegyék kötelezővé.

³⁰ Levelet küldtek minden zsidónak Ahasvérós birodalmának százhu-
szonhét tartományába,

békét és biztonságot kívánva nekik,

³¹ hogy tegyék kötelezővé a megszabott időben a púrim-napok meg-
tartását,

ahogyan elrendelte nekik a zsidó Mordokaj és Eszter királyné, és
ahogyan kötelezővé tették magukra és utódaikra nézve annak
idején a böjtlést és a jajveszékeltést.

³² Így erősítette meg Eszter parancsa a púrim előírásait, és feljegyezték azo-
kat egy könyvbe.

10. fejezet

¹ Ahasvérós király adót vetett ki a szárazföldön és a tenger szigetein.

² Minden nevezetes hőstette és

Mordokaj nagyságának a leírása, akit kitüntetett a király,
meg van írva a méd és a perzsa királyok történetének a könyvében.

³ Mert a zsidó Mordokaj

második ember volt Ahasvérós király után,

tekintélyes volt a zsidók között, és

igen kedvelték honfitársai,

mert népe javát kereste, és egész nemzetségének a boldogulásán
munkálkodott.